

דרכי נועם

שיעורים בעבודת ה'
לאור דברי רביה"ק
מוהר"ן מברסלב זיע"א

סימן ל"ג שיעור ט"ז

הכנה לפורים תשפ"ה

ישיבת מאירת עיניים

ברסלב ירושלים

tateziser@gmail.com

אותך עם צרות בעיות ח"ו, פרנסה וחברים ובלאגן, למה זה ככה? כי אתה רוצה את זה.

יש משהו אחר, בשביל מה יש בעש"ט ורבינו בעולם? בשביל מה אתה פותח את הספר הזה? בשביל מה יש פורים? כולם יודעים מה זה פורים, פורים מתגלה שאין שום צרות. כל אחד יודע.

אין צרה בעולם כמו שהיה שם, אחד ששולט על כל העולם, אין לך לאן לברוח, יש לו משטרה ופרתמים מסודרים, והמגילה מספר לנו, מה ה' רוצה ומבקש ממך, תתקרב לאור של הצדיק, ותראה את העולם בעיניים אחרות, בלי זה אין לך דרך לחיות, עליות וירידות ירידו תועליות. רבינו רוצה לראות אותך תמיד בשמחה, בה' אהלל באלקים אהלל, בורחים לה', לה' לבדו, עכשיו פותחים את העיניים ורואים שיש דבר כזה לברוח לה' בכל עת.

עמלק אומר שזה לא עובד, עוד פעם איזה שברון לב, שזה משגע מאד מאד, מה עושים פה? מה עושים? כל אחד, איך הוא מסתדר? אבל ה' נתן לנו תורה מסיני, קיימו וקבלו, מקבלים מחדש את התורה, מקבלים דבר אחר לגמרי, קיום התורה. בשביל להתפלל, לסור מרע, ולעשות טוב. אצל צדיקים זה מתחיל אחרת, הקיום הראשון שתדע מה' יש פה אחד שמנהיג לך את הכל ואין לך מה לדאוג. הדבר הראשון זה לדעת מהש"ת, לדעת, לדעת תמיד שה' נמצא, הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, הוא עושה את היום הזה, ואת הדומם צומח חי ומדבר, וכל מה שאנשים עושים, ומה שאתה עושה לעצמך, הוא נמצא. הוא אוהב אותך יותר ממה שאתה אוהב את עצמך, אתה חלק אלוה ממעל, הוא תמיד מסדר לך את הכל, יש לו ג' פי עס, שיועד בדיוק איפה אתה הולך, שולח לך מלאכים, זה נותן הלוואה, יאלה קח, אתה הולך פה מישהו נותן לך זה זה. אלא שאתה לא מאמין בזה ולכן אתה דואג. כשאתה דואג, הפסקת את זה, תחדש את זה.

תיכנס לאהבה הזאת עם ה', ה' נמצא פה, זה יותר מכל מה ששאפשר להבין, כי ה' מקומו של עולם.

נשמות ישראל, כשמתקרבים לרבינו, כל האהבה של ה', כל הרצון שלו, זה שהוא זן ומפרנס רופא ומרפא, ונותן כל טוב שיש, הצדיקים מלמדים לנו מה זה התורה, התורה מלמד לנו בראשית ברא אלקים, הוא עושה את העולם חדש בכל יום, הוא עושה אותך חדש בכל יום, נכון שאתה לא רואה את זה, תראה הפוך על הפוך על הפוך, במשך כמה שנים, שנים עשרה שנים היה הסיפור של המגילה, יש לך הרבה ראיות שנגמר הכל, זה עמלק, יצאנו ממצרים, כזה גילוי אלקות, אין טבע בכלל, אהבה כזאת, בני בכורי ישראל, וואו, נתבטל כל הכישוף של מצרים, ממלכה אדירה כזאת, הנה יצאנו משם, נשבר כל הכישוף. ראית פעם מישהו עם כישוף, תסתכל במראה, כישוף

סימן לג שיעור טז, יב אדר אור תענית אסתר תשפה

ההתחלה של השנה זה פורים, עיקר ההתחלה הוא במה שרבינו רוצה להודיע לך שה' אוהב אותך מאד, ורוצה לדייק שיש שתי דרגות של אהבה, אהבה ראשונה שזה עיקר החיות שלנו, זה אנחנו יודעים בשביל מה אני חי, הכל, לא מסתכל על עוה"ז כרציני בכלל, בכלל לא רציני, כי השי"ת נתן לי מתנות, עוה"ב לנצח נצחים, ובעוה"ז בטחון וכל טוב. יש אהבה שבימים, בכל מצוה שעושים, בכל תפילה, בכל נקודה של התחלה חדשה יש אהבה כזה. ויש אהבה בתוך הימים, זה מוליד באדם שכל אחר לגמרי, שכל של אהבה ויראה.

יומם יצוה ה' חסדו, זה מחיה את היום, זה חסדים, זה קרבה זה אור, כי לעולם חסדו, זה החסד, יומא דאזיל, שפע חיות אלקות שלא משתנה, חסד, בלי שום וכו'

בכל מצוה, מלך מלכי המלכים רב כח וגדול מאד, אוהב אותי, ולא שוכח אותי לרגע.

[ה] כִּי יֵשׁ נְשִׁי מִיְּבֵי אֶהְבֹּת, אַחַת נְשִׂיאָהּ אֶהְבֶּה נְשִׂימִים, כְּמוֹ שְׂמוּבָא לְעִיל "יומם יצוה ה' חסדו" יוֹמָא דְאֵזֵל עִם גְּלוּת יוֹמִין. שְׂבָכֵל יוֹם, הִינּוּ שְׂבָכֵל מְדָה וּמְדָה, יֵשׁ שָׁם אֶהְבֹּתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה שְׂבָפְעַל וְיֵשׁ אֶהְבֶּה שְׂהוּא בְּכַח, הִינּוּ אֶהְבֶּה שְׂהִיָּה בִּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׂבָשְׂמִים קִדְּם הַבְּרִיאָה, שְׂהִיָּה יִשְׂרָאֵל עֲדִין בְּדַעְתּוֹ וּבְמַחוֹ:

לְמַשָּׁל יֵשׁ אֶהְבֶּה שְׂהָאָב אוֹהֵב אֶת בְּנוֹ, שְׂכָל אָדָם יְכוֹל לְהַשִּׁיג זֹאת אֶהְבֶּה. וְהִתְקַשְּׁרוּת וְהֶאֱהָבָה שְׂיֵשׁ בִּין הֵבֶן וּבִין הָאָב כְּשֶׁעֲדִין הֵבֶן בְּמַחַ הָאָב קִדְּם הַהוֹלָדָה, זֶה הִתְקַשְּׁרוּת וְהֶאֱהָבָה אִין אָנוּ יְכוֹלִין לְהַשִּׁיג עֵבְשׁוֹ. כִּי אִין מְשִׁיגִין עֵבְשׁוֹ כִּי אִם בְּזִמְן וּבְמִדּוֹת, וְאֶהְבֶּה שְׂבְּדַעְתּוֹ וּבְמַחוֹ הִיא לְמַעַלָּה מִהַזִּמְן וְהַמִּדּוֹת, וְאִינוּ מְלַבֵּשׁ בְּשׂוּם לְבוּשׁ.

מה הכונה שלא משיגים, א"כ מה נוכל לדבר עכשיו, העיקר זה להיות בשמחה. הנה מתחילים שנה חדשה. למה רבינו מדבר משני סוגי אהבה ואומר שלא משיגים עכשיו. כי כאן פותח לנו שער לחיים מתוקים, חיים של חירות, ואדם אומר אני לא יכול, מה זה אהבת ה' אלי, יש צרות בבית וברחוב, כאן לפני שלש דקות מישהו נתן רשימה של צרות כאלה, כל אחד בוכה, אני בא עכשיו מאמריקה, אלפי אנשים בכו לי כאלה צרות. בשיעור השלישי שלמדו דברי רבינו, כולם היו שמחים, נהיית יותר ממליונה.

רבתי, מדובר על החיים שלנו, רחמנות עלינו, אנו נמצאים אצל המן הרשע בשושן הבירה, הוא רוצה דבר אחד, לעשות לך בעיות. ציפים כאלה, כל היום לדקור אותך, לבייש אותך, לשגע אותך יומם ולילה, זה מה שהוא רוצה. ואתה אוהב את זה? כנראה אנו ממש אוהבים את זה. למצוץ את הדם שלך, לשגע

דרכי נועם

שחרית בכונה ותשכח כל הבעיות, הכל יסתדר, כי ה' ישלח לך ישועה.

הישועות שלנו מוכנים, הם נמצאים, באחד באדר משמיעין על השקלים, לתת מחצית השקל, פירוש, משמיעין, תשמע את הדרך שה' מנהיג את העולם, שבשנת כך וכך היה מעשה העגל, השתגעו מ' יום אחר קבלת התורה, למה זה היה, אבדו את הכל, ומה יצא מכל הסיפור הזה, ה' אמר לתת מחצית השקל למשכן, כפרה על העגל, ומה זה עזר, לבנות את המשכן, אחרי תשע מאות שנה שכבר היה ביהמ"ק ונחרב, והיה גלות בבל, אז היה מרדכי, הוא צדיק גנוז, יושב בשער המלך, וכולם מתייאשים זהו זה, ושם ה' לקח את הזכות של השקלים האלה, אע"פ שהיו נשואים לגוי, קראו אינטרנט וחדשות כל היום, והראש נהיה כמו ראש של גוי ע"י החדשות. היו פרסי כזה, שושן הבירה, עיר הבירה, הו הו, המלך ירום הזוד, המלך עשה סעודה, הו הו, איזה יין איזה כבוד, למה הרב לא מרשה ללכת, תראה מכבדים את היהודים, הנה אוהבים יהודים, זה טוב...

החטאים ועוונות ה' ירחם, ושכחו שאתה פה בשביל כבוד ה', ה' צריך שתתוקן הבריאה ויתוקן הנשמה שלך, וזה לא צחוק, אם אתה לא מאמין בזה, לא יהיה לך שום דבר לא בעוה"ז ולא בעוה"ב, תשתה יין חביבי, תתעורר.

ה' עשה נס, משמיעין על השקלים, ה' הכין את הישועה לפני זה, ומזה נבנה בית המקדש השני,

הגמרא אומרת שאין צרה שיש לאדם שה' לא הכין לו את הרפואה קודם, כל צער, כבר הכין ה' ישועה, הכסף שלך, ההצלחה שלך מונח באיזה אדם, ואתה לוקח את המחשבות שלך במקום זה, מי שיודע שהעיקר זה המחשבה, בא לרבינו,

הבעש"ט מגלה דברים, ורבינו מבי אאותך לזה, תורות רבינו בכל מקום שתפתח, מי שרק בא אליו הוא כמו תינוק שנולד, תפתח משיבת נפש, מדבר עם חבר בעבודת ה', אל תהיה לבד, תפתח ליוקטי הלכות, תתחיל ללמוד, לזה אנו מנסים לעשות שיעורים, תבא. שיהיה מישהו שיגיד שיעור, ה' ירחם, לא יודע איפה הוא. צריך ונהפוך הוא.

רבינו מחדש את האדם בכל מלה, הבעש"ט פשוט מודיע, כל הצדיקים מודיעים בעוד דרך נפלא, מתוק מדבש, איך לצאת מצער,

כל הצחוקים שיש בעולם, מי מומחה בצחוקים, צריך לשוב בתשובה, הייתי אומר צחוקים היום אני אומר תורה, צריך להרים את האדם,

זה מה שרבינו מודיע שיש אהבה שבימים, שם אתה מרגיש את הקדושה, ויש אהבה שבדעת, אור של מרדכי ואסתר, אור עתיק נפתח, אור אבא, ואתה

זה אלקטרוני, הפירמידות זה מרכז של אלקטרומגנטי, לא היה מצלמות פעם, זה מה שאתה עושה, רואים, הם עשו קונטרול עליך, הלכת ברחוב, נדמה לך שאתה לא יכול, נכנס לך ציפ בראש שאני לא יכול, זה סוג כישוף, לא נאמר איך זה בדיוק, אולי אני לא יודע, אבל זה יותר מזה, חלישות הדעת שאני ממש לא יכול, ככה זה נראה. ובאמת הכל שטות ודמיון, למה ה' עשה את זה, כי זה העיקר מה שהוא רוצה, יותר מכל התפילין וכל מה שאתה נשמר מכל העבירות. הוא רוצה בעיקר אמונה שאתה תסמוך עליו.

בלי מגילה אין פסח, מגילת אסתר, שיתגלה ההסתרה, מה שנסתר ממנו הדעת, רבינו מתחיל את המאמר המופלא הזה,

מה זה תורה של רבינו? כל הדיבורים שאנו מדברים, זה מהזה"ק, מהבעש"ט, הבעש"ט אומר שכל צער שיש לאדם, כי הוא רוצה את הצער, תדע שה' לא השתנה, הוא נמצא, אתה יודע מה'. כשאדם מסתכל על העביות של הדבר, העביות הזה שובר אותו, יש מדות רעות, אהבות נפולות, זה מושך אותו, ואין לו מה שהוא צריך, כסף וכו', וכן מדת גבורה פחדים, יש יראה דקדושה, מה יש לפחד, בגין דישתמודעון ליה, כלל המדות הם אהבה ויהתפארות. ה' עשה הכל כדי שנכיר אותו, כל מאכל טוב, זה ענין של חסד, תסתכל שזה מה', תעשה את זה בדרך התורה, הכל מסודר, וכן לגבי פחדים, הכל יסתדר. אדם נורמלי יש לו אלף דאגות בכל יום, הבעש"ט אומר בקיצור, תדע מה', שיהיה לך דעת, כשיש לאדם דעת אין לו צער, הוא חי בעוה"ב, יש דעת של השגחת ה', הוא לא רואה את העולם כטבע, לא עובר עליו.

איזה עשירות יש בעולם, אין עשיר בעולם שיש לו שלימות. יש אנשים שהם ממש בנק, מלאים עם כסף, אבל החיים שלהם אפס, כלום, צועקים ובוכים כל היום, תתן לי, עכשיו אין לי, כי אין לו מזומן הוא השקיע וכו', אתה חושב שיש לו, מי שמקנא בו הוא משוגע, אתה מתרחק מה', לכן אין לך כלום, כבוד לא עוזר, מה כן עוזר, הבעש"ט מפרש לנו מה זה התורה, מה כתוב בבראשית, מה כתוב ביציאת מצרים, עיקר האדם שיווד לתוך גלות מצרים, ועבודת האדם לצאת ממצר, בה' אהלל באלקים אהלל דבר.

כמ"ש בראשית המאמר, הכלל שצריך לבקש שלום, שיהיה שלום בין ישראל, מגילה מסתיים, ודובר שלום לכל זרעו, ורצוי לרוב אחריו, כשיש אהבה ושלום, אדם לא לבד. אדם בעוה"ז לפתע יש לו פרצוף עצבני וכו', וכן בעסקים וכסף, הי מה שהולך שם פחדים, כל אדם מפחד ממה שעובר עליו בעולם, זה בני אדם.

התורה עושה שיש חמימות לב בין אנשים, רוצים להתפלל ביחד, רוצים שבת ויו"ט, חיים מופלאים שאין כמוהם בעולם, השאר זה חלק הגשמי, הכל יסתדר, הצדיק נותן תמכה ויש לך כח לצאת מזה. תתפלל

דרכי נועם

האדם, יש לו צער והוא דואג ואבוד, שק ואפר יוצע לרבים, כולם בוכים, כאילו יש לו בעיה, לוקח את זה רציני מדי, אם עובר עליך, תישן תנחם קצת, הכל יעבור,

לך כנוס, צריך שיהיה אחדות בישראל, לדבר עם מישהו דברי רבינו, לקבל את האור של הצדיקים, שיש להם את האור שמתגלה בפורים.

פור זה גורל, אנו בגורל של ה', אין לנו דאגות, אין לנו עסק במה שעובר, אנו לחלקו ולגורלו של ה', אין מה לעבור עלי.

רבינו אומר לנו, הנה עבשיו מתחיל משהו חדש, שתדע שהעיקר זה הכלל לבקש שלום, שכל מה שעובר בין בני אדם, אין לי כעס על בני אדם, אין לי בעיות עם בני אדם, שיהיה שלום בין ישראל, ויהיה שלום לכל אדם במדותיו,

מה זה 'שלום בין ישראל', מציאות שבני אדם מדברים בדברי רבינו, ויודעים לוותר על מי שעושה בעיות. שלום זה לא עם רשעים, אלא עם צדיקים, עם מי שמגלה דעת רבינו, כשרוצים ללחזק אותך תתחזק, אל תאמר שאני לא יכול, תהיה שלום, שהכל יאיר לך, זה הולך לשנות אותך, להחיות אותך. שיהיה שלום בין ישראל.

דובר שלום לכל זרעו, אדם יודע שיש מקום בעולם ששם יש רק שלום, עוסקים בתפילה, בלימוד התורה, בריקודים, בדביקות. ומתדבקים בה', איפה שיש חמימות דקדושה הזה, פה יש ענין אחר לגמרי, ענין של התקשרות לה' שמושך את הלב, זה גן עדן.

ושיהיה שלום בכל מדותיו, יש אהבה גשמית שאדם אוהב גשמיית, כסף ומאכל ואיזה דבר, זה מוריד אותו, מושך אותו, זה נהיה עיקר אצלו, תעשה שלום עם אהבת ה', יש דבר כזה לחיות עם אהבת ה', לא דווקא עם גיטרה, אלא לאהוב את ה' עם התורה והמצוות. כי המציאות של כל יום ויום זה אהבה חדשה שיש בתפילתי וציצית, זה מה שהצדיקים מגלים שהתורה הוא אהבה לה',

אנו בוודאי צריכים קיום התורה, לסור מרע ולעשות טוב, אבל בדרך שצריך להסתכל על התורה, פורים מגלה לנו איך להסתכל על התורה, קיימו וקבלו תהיה בר דעת, תחזור לדעת. זה הדבר הראשון תחזור למציאות של השכל והדעת שה' בחר בי, אוהב אותי, יש לו התפארות ממני, אני עושה יחודים ותיקונים, אני עיקר הבריאה, יש לי תכלית נפלא ושכר נפלא. זה משהו אמיתי מאד.

אדם צריך שכל, תתעורר, לחזור תמיד אל הדעת האמת הזה, שהרווחתי עבשיו באיזה הרהור תשובה, ושמחה, עבודת ה' הוא רק כולו רוח, כולו שמחה. עד כדי כך שבהמשך המאמר כאן מתגלה הדעת הזה בפורים, פתאום אדם יברך את המן שעוה"ז זה גם טוב, הרי יש כאן עבודה לברר את הטוב מן הרע, אבל

לא יכול להשיג את זה, ופתאום הכל מתהפך, מה שאמרת אני לא יכול, אני כן יכול, כן יכו ללעשות בה' אהלל דבר, כשהולך לי טוב אני מודה לה', באלקים אהלל דבר. גם כשלא יכולים, אהלל דבר.

ושאלנו קושיא, והרי בפסוק כתוב הפוך, רק אם אתה יכול באלקים אהלל דבר, אח"כ בהויה אהלל דבר, אם תוכל להתחזק נגד הצער יגון ואנחה שלך, אח"כ תהיה בשמחה פעם בחיים, זה רעיון טוב.

רבינו מהפך את הפסוק בפירוש, למה.

התשובה היא כן כן, כי הוא ממשיך אוריתא דעתיקא סתימאה שיש מדות הרחמים והכל מתהפך לגמרי, ואתה בדגת בהויה אהלל דבר, אתה רק מודה תמיד לה', ולא מסתכל על הלחץ על השאלות ועל הקושי, אין לי קושי, אין עצבים, אין שגעון, זורקים את זה, אם אדם רוצה, הוא יכול, מה שהוא צריך, זה לטעום את הטעם של רבינו, אוריתא דע"ס, אור של רבינו, מגילת אסתר, שנפתח האמת ומתגלה ההסתרה.

אנו רואים את הסיום של התורה, הספר האחרון של כ"דספרי תורה, זה מגילת אסתר שנכתב בתוך הגלות. ופה מתגלה שעיקר התורה זה הסיפור הזה, סיפורים כאלה של עוה"ז, בשושן הבירה, כל הפוליטיקאים, אחד עובד על השני, וצרות, והנה ה' איתי ועמי, כי שמעתי כבר את המגילה, ורוצה לשמוע זאת כל שנה ושנה מחדש, לדעת שהכל יתהפך לטובה

אפילו שיש לך עשרים בעיות, הרי הפכת אותם למאה בעיות. אין לך שום בעיה, רק המן עמלק, זכור את אשר עשה לך עמלק, תזכור שיצאת ממצרים, והיו ניסים ונפלאות, כולם היו משוררים בשמחה, והנה בא עמלק, ואמר שאין ניסים, מלחמת עמלק זה לא רק בחרב, אשר קרך בדרך, מקרר את האדם, מה הוא עושה, כאילו הכל מקרה, היה לי חבר, החבר עזר לי ועזב אותי ורוצה להתאבד, הייתי באמריקה אחד קפץ, חיפש את הגשר הכי גדול לקפוץ משם, נפל, היה עשיר מופלג, נפל, לא מצאו את הגופה שלו, הלך לצפון גשר גבוה מאד, מי יודע איפה הוא עבשיו, ה' ירחם, אין דבר יותר גרוע, ה' רוצה שתחיה, יש לך שליחות. אל תפגע בעיקר השליחות שלך, מחוק לגמרי נלצח. נתן את הנשמה שלך לסט"א, עם האף הגדול והמקל.

ה' נתן לנו ישיבה של מרדכי הצדיק, איזה גן עדן.

כח של תורת רבינו, התורה של הבעש"ט זה הדעת, תורה של רבינו זה אהבה שבדעת. וזה שאומר כאן שיש שתי אהבות. אנו צריכים תרופה חזקה, זה נמצא במגילת אסתר, בימי הפורים,

מה זה פורים, צריך לשתות לרקוד, לדעת ממחיית עמלק, בוודאי הכל טוב, אבל ההתקרבות לרבינו מלמד שפורים זה התחלה, התחלה להבין שאין לי שכל, אני גרוע ממשוגע, המגילה מספר לי על הסיפור של

דרכי נועם

צרות ביחד, לא מדבר בלשון של צרות, שזה עצמו פוגם,

ה' שלח אותך כאן, לעבור את המציאות הזו, ולהיות אדם שמח עם בטחון באמונה, והכל מסתדר, כולם שם בהר הזיתים, אחד למד והתפלל והיה בשמחה, והשני עבר עליו רקב עצמות קנאה. יש לו גהינם כפול, גם פה וגם שם.

הבעש"ט מגלה מה זה התורה, ואיך יוצאים מכל הצרות, זה פורים, אור גדול יותר משבת, בשבת מקבלים את המוחין, בזה שמביא את האור למקום שאי אפשר להגיע האור, במקום הקליפות. איפה שאני גרים, הגיע לכתובת הנכונה, לא רק בפלטין המלך על ההר, סוף סוף הגיע השפע לכפר שלי, לפר שלי. וואו.

כל פעם שפותחים דברי רבינו, משיבת נפש, כל מלה, אדם צריך לתפוס כל יום, קצת עלים לתרופה, קצת ליקוטי הלכות, וגם אהבת חברים, לדבר עם מישהו, תתחזק, תמצא את זה. כך תוכל להאמין שיש דבר כזה מגילת אסתר, שמגלה שה' נמצא בתוך ההסתרה. הפעולה של עוה"ז התאחדה עם הפועל לגמרי, ביציאת מצרים זה נהיה למעלה מהמקום, הפעולה של עוה"ז זה הסתר פנים, טבע, במגילה, הטבע הזה התאחד לגמרי למעלה

וזה מה שנעשה איתך כל יום, מה שעובר עליך, זה בדיוק רצון ה', אע"פ שהוא רוצה השתדלות. אל תשאל, לא תבין, העיקר זה אמונה, אם אדם עושה מציאות מהצרות שלו, לא יוכל לעשות כלום, הבעש"ט מגלה את זה, ורבינו מאיר עלינו אהבה שבדעת, יותר גדול, מעורר מדות הרחמים,

לכן אומר שאי אפשר להשיגו, כי זה לא דבר שצריך להשיגו, רק פותח עלינו רחמים, והנה אין לי שום בעיה, הכל יעבור. עוברים את זה עוד יום ועוד יום, ככה ככה הכל מסתדר, בינתיים אתה דוחה את הדאגות. דאגות זה בשביל מתאבדים, כי דאגות הורגים את האדם,

קיימו וקבלו, תקבל את התורה, יש תריג מצוות והלכות. והצדיקים מלמדים שתיקור התורה הוא לדעת את ה'. כמו שרבינו מצייר כאן במאמר הזה, לאהוב את עצמו עם ה', לידע את ה' בהבנה יתירה, לאהוב את השלום,

רבינו נותן לנו את המתנה הזאת, שתיקור האדם הוא לידע את השי"ת. זה לא פרטים של חכמת הקבלה, אולי כן, זה האח"כ, המכוון הוא לידע את השי"ת במצב שלי, מה שעובר עלי, ה' נמצא כאן והוא שומר עלי, אין מה לפחד כלל. לידע את ה'. מה שעובר עלי כאן, זה שליחות. זה בירורים, אם אתה לא עושה את זה, אתה מחוק, הבנת?

אחרי שאתה יהודי מאמין, לא מודאג, יהודי לא שיכור מצרות, מי ששיכור מצרות פורק עול מלכות שמים, הוא יכול לצאת מזה, מי שחושב שלא יכול לצאת, פורים זה הזמן לצאת מכל הצרות. איך תחפש את רבינו, תהיה עם חברים שמדברים מזה, תלמד את התורה של רבינו, תחיה במציאות הזו, תעורר את הכח של רבינו, במקום של אחדות, שכולם ביחד.

הבעש"ט הביא את האור הזה, בספה"ק, כל הלשונות המתוקים מדבש של הבעש"ט, אבל למעשה, לקבל את הכח שיש לכל אדם בתוך עומק הבכי והצרה, זה בא מרבינו, זה מתחדש, זה שפע מדות הרחמים שמשנים אותך, אנו צריכים איזה הארה מזה כמה פעמים ביום. דיבור של רבינו, עוד עצה, עוד דיבור. שהוא מעלה את העבודות שלנו. ופועל יחוד עליון מאד, וכך אדם נושע. ומקבל כח שאני כן יכול, באתי לעוה"ז בשביל להתדבק ולהכיר בגדולת ה' ע"י המדות שלו, שהוא מרחם עלי, והוא טוב ומטיב לכל.

גם כשעובר עליו דברים שלא נראה טוב, הוא טועה ומשוגע, השני צוחק, אבל הוא לוקח את זה רציני מאד, חושב שהוא צודק שיש לו צרה, זה תכלית השקר והוא נשבע שזה האמת. זהו עמלק. עמלק מטעה את האדם בטעויות כאלה, ותופס את האדם באלקטרומגנטי, בעבותות גלות ומרירות.

זהו כל המגילה, אחשוורש וסעודתו, המן וגזירתו, ממוכן, כל השמות האלה, הפחד, הבכי, כל זה קיים אצלינו בכל יום ויום, המציאות שאדם אומר שה' רוצה שאני יניח תפילין ודברים גדולים, אבל לא יכול לעשות מחמת צער פרנסה בריאות ילדים חינוך ותורה ועבודה, לא הולך לי. זהו יבא עמלק וילחם בישראל בכל דרך אפשרי, שזה לא בשבילך, זה לא ילך

אשר קרר, ה' אומר מחה אמחה את זכר עמלק, למה כתוב פעמיים, מחה, אם התפללת, אני מחיתי כבר את עמלק שלך, מחה, אבל גם 'אמחה', גם אתה 'תמחה את זכר עמלק', כי באנו לעוה"ז לתקן משהו, לכן עובר על האדם, כן, אהבות נפולות, דברים שמושכים אותו ומסתבך שם, ויראות נפולות פחדים ובלבולים, ולא מבין שיכול לחיות כמו פרפר צפור דרו, בה' אהלל ובאלקים אהלל, רק זה אדם נורמלי, וכל הצדיקים וכל החסידים מגלים רק את זה, קיימו וקבלו, איזה חלק התורה קבלו אז? כל התורה מחדש. כי אדם עצוב לא מקבל את התורה, אם אדם מסובך עם בני אדם, ועושה עיקר מהדברים שקורים איתו, לא שייך שיהיה לו חיים, וחושב שאין לו כח לצאת מזה, כי אני מרגיש ככה. ומסתבך בזה.

ובאמת זה לא הסתבכות כלל, יש דברים שצריך לטפל, הטיפול הוא אור האמת, הבעש"ט מגלה את האמת, ומצייר לנו, ששום דבר לא השתנה, רק ה' לבדו עושה הכל, ואל תעשה עסק משום דבר, לא מצער, ולא מצרה, צרה אתה מקטין ולא מגדיל, ולא מאחד שני

דרכי נועם

עוזר קצת למי שצריך,

פורים זה בקבוק יין טוב, למה שותים לשכרה בפורים, כי בפורים מתגלה האמת שמלא כל הארץ כבודו, לית אתר פנוי מניה. מה שרבינו אומר 'צריך לדעת' שתהיה תמיד במצב, טוב לי, גם בצער ובבעיות, טוב לי, לא עושה עסק, ה' נותן חיים, רק מצפה לה', ובא לישוב הדעת, מתיישב בדעתו, אם אני לא מיושב, לא מחליט דברים עכשיו, לחכות.

בין בטיבו בין בעקו בהויה אהלל דבר, ההתבודדות הזו שמודים לה', זה משנה את האדם, והוא רואה אור, שבאמת ה' כן עוזר, הנה דברים מסתדרים, הנה פלוני הומלס זרוק יושן בגינה, לא יודע מרבינו, והנה מי שדבוק לרבינו הכל מסתדר, יקבל את הכל, רואים את זה תמיד.

המתקת הדין זה במח, ע"י שמחה, ואיך אפשר ליהות בשמחה כשיש דינים, רבינו מכניס רוח חיים, רוח של התורה, אחדות ה', השמחה עם הזקן והפאות, המצוות, השבת והיו"ט, שמחת המצוות מתי בא?

וימלא המן חמה, נהיה בלון נפוח, עשיר, יש לי כל הכסף שבעולם, ורק מרדכי הזה לא משתחוה, אם יש לאדם טיפה גאווה הוא אבוד, אם אדם מוציא את הגאווה הוא בשמחה כל היום, זה מש"כ בתורה י"י, כד אתא יתרו, הוא אדם הכי גרוע בעולם, אידיוט טמא הכי גדול, והוא חזר בתשובה, ואז נהיה יחוד שלם ונהיה קבלת התורה.

מה הפירוש, אומר רבינו, שאדם בא לאור הדעת, לדעת שה' מסדר את הכל מהתחלה ועד הסוף, מזה נעשה התיקון, איך יודעים מזה, כשאתה יודע שאתה יתרו, הכי רע בעולם, ושם יש שמחה, לא דוקא הכי רע, אלא הכי רחוק, ושמח על כל דבר טוב, והשמחה נולד.

זה פורים, אנו הולכים לחזור לפור, לגורל שלנו, לחלק שלנו, המן מפיל את הפור, מפיל אותנו לתוך זמן ומקום, ומה יעבור עליך עוד עשרים שנה, עוד פעם, הרי תמיד עובר על האדם, מה שה' רוצה, שתבנה את העולמות ע"י אמונה, לא יעזור לך שום דבר.

זה מה שאנו רוצים לקבל את תענית אסתר, להתפלל, תן לי הארת מרדכי ואסתר, מרדכי זה האור של מדות הרחמים העליונים, שזה אהבה שבדעת שמודיע לי שאני כן יכול, לא נשאר ככה בשום פנים, לא בא בחשבון לומר שיש לי צרות. לא בא בחשבון להצטער, רק בה' אהלל דבר באלקים אהלל דבר, לא בא בחשבון להתסכל על מה שעובר עלי, רק רוצה להכיר במציאות ה', במציאות השמחה עם ה', הקרבה עם ה', המצוות שאני עושה במחשבה דיבור ומעשה, זה נקרא תורה שבנגלה, מצוות פשוטות, לשמוח, זה התכלית שלי.

והבעיות. הכל יסתדר, לא תולים אותך, מה אתה בוכה.

ויש הארת הנסתר, זה אסתר, מרדכי זה בנגלה, מה שאתה כן מבין, מה שרבינו אומר כאן, שצריך לדעת

זה המסר של פורים, ימי מרדכי ואסתר, ה' ירחם, לך כנוס, תתחברו חזרה אל הצדיק, תצעקו לה' פעם אחד, הכל יסתדר. יש אחד שרואה גזירות, רציני מאד, אין תקוה, אומר מרדכי, הוא הצדיק הנסתר שמאיר מדות הרחמים בתוך בחי' אסתר, ומגלה שהיהודי צריך לחיות בעוה"ז באופן שלא מדבר מבעיות כלל, אין לו בעיות.

היום באמת אין בעיות. לפני שבעים שנה היה בעיות. היום אין בעיות. לפני שבעים שנה היה בעיה, לא היה לחם, מי היה לו חלב, אנשים סיפרו לי, פשוט לא היה מה לאכול, מי מדבר מבשר, שוקולד בלגי וגלידה ועוגות, רק מלכים ראו את זה. היום זה סתם משחק שאוהבים עצבות. שלט גדול חסידי עצבות. זה לא צחוק, זה עוקר את האדם מעוה"ז ומעוה"ב. ובקלות יוכלו לצאת מזה.

פורים עכשיו, זה הזמן, קיימו וקבלו, ידיו ורגליו, תורה שבנגלה ותורה שבנסתר, נגלה היינו שאני מוצא את עצמי ומתחבר לה' בכל מצוה, הנה יש לי קשר לרוחניות, קשר להשי"ת, ואני שמח עם זה, ולא מסתכל על מה שקורה לי.

התורה זה דביקות בה', עיקר התורה שמה שקורה לי, ה' נמצא פה, בלי זה, מה עשית. ולא תוכל לקבל את זה רק מהצדיקים, ואור הבעש"ט ורבינו מבוסה, מגילת אסתר נדמה כאילו מודים על איזה נס וגמרנו, לא לא, כאן לומדים שאור אלקי נכנס בתוך השאלו תחתית. פורים כמו יום כיפור, יום כיפור יורד לסלוח, פורים מגלה את הדעת בתוך השאלו תחתית. שאדם יפסיק לומר שאני לא יכול, עמלק אומר שאני לא יכול.

מלחמת עמלק, ה' אומר ממה אמחה, אבל גם אתה תמחה את זכר, השתדלות. לזרוק את השכל, לישון, לבקש מה' מח אחר, זה לא בעיה כלל, לדעת שאין לי בעיה. בכל דבר, רק ה' יעזור. וקורא עלים לתרופה של רבי נתן, בכל דבר הוא אומר שה' יעזור, אז לא היה אנטיבייטיקה, כל פצע, ה' יעזור, לא היה מצב להנצל בדרך הטבע. אנו חיים עם שמנת שמנת. לא פשוטה.

סבא שלי, סיפר, אנשים נסעו שלושים קילומטר לטעום שמנת, לא ראו את זה כמעט, כשהייתי ילד, אנשים סיפרו לי, הייתי אצל סבא שלך אכלתי שמנת.

הנה פורים בא, נתחיל לחזור בתשובה, עמלק הוא כופר, ה' אומר, מחיתי את עמלק, אתה גם תמחה קצת. וכתוב 'לא תשכח', למה, אני כזה דיבילי, כן, כי תמיד עמלק יש לו פראסק אחרון, מה שתעשה, הוא עוד פעם מצער, אל תפחד ממנו, ה' רוצה לנסות אותך עם זה, תדע מזה, אתה ממש נושע. ראיתי את זה ממש, כשאדם מבין שה' נמצא, התפלאתי ממישהו אחד, מה שדברנו, הוא עשה, התרגל לדבר, ואף פעם לא אמר בפה שלו, לא טוב, תמיד טוב לי, היה לו בעיות קשות, ולא יכול לדבר כל הסיפור, ופשוט התחיל לחיות, לקח קצת מרבינו כל יום, וב"ה כבר מפיץ והכל הסתדר לו, כן הלך לרופאים שילם מאות אלפים, זה

דרכי נועם

כשהראש מלא וגדוש באלו המחשבות, אין מקום לדאגות, זהו. כי בהתחלה אני רוצה את ה', ואח"כ לידע אותו ית' באהבה יתירה, יודע את ה' מתוך הצער שה' עשה לך, מבין בהכנעה מגיע לי ככה, זה תיקון, הוא עזר לי הרבה, ויעזור לי עוד, כי ה' מלא רחמים והוא רוצה לעזור לך הרבה יותר ממה שאתה רוצה, זה הכבוד שלו, הוא עוזר ומושיע ומגן, הישועה מוכנה.

ליהודים היתה אורה, מה זה לשון רבים היתה אורה, ועכשיו אנו עצובים? אלא שיש לך אוצר בבנק שלך, אורה זה תורה, שמחה יו"ט, ששון קדושה וטהרה, יקר תפילין, כל זה הוא שלך, שאר עוה"ז זה בירורים,

זה לא גבוה, זה פשוט מאד, בתוך המשפחה והבית, בכל מקום בעוה"ז, יש את האמת הזו, זה פשוט פשוט פשוט שה' נמצא איתך, תדבר לה', ה' שומע את הכל. לך כנוס, שיהיה לך חברים שמחזקים אותך, התפילה יחיה אותך,

אני לא מדבר אידיש עכשיו, באידיש אומרים, מה זה חייב אינש לבסומי בפוריא, זה גרעפס, פורים? פוריא זה מטה, בעט, לבסומי בפוריא, לשמוח בתפילה, זיך מחיה זאן מיט א בעט.

איזה חיות יש בתפילה, אצלינו זה דבר האחרון ברשימה, שעה התבודדות ישנה לך את החיים, יש לך את השעה הזאת, תדבר עם ה' פתוח עד הסוף, תספר לו הכל, שמעתי שיעור, יש פה רבינו שמחזיר אותי אל השליחות שלי בעולם, זה נפלא, זה אמיתי, תמיד נדמה לי שזה לא צודק כי צועק כסף, כסף זה האלקים שלך? עבודה זרה עושה חרון אף, ה' ירחם אם דואג על כסף, כסף סופרים ולא מדברים מזה, אל תעשה מזה אלוה וחרון אף, משה רבינו בגימ' חרון אף, אחד יותר בגימ' רצון, אחד פחות ממשה בגימ' שמ"ד, בחי' המן, צרות. משה רבינו בגי' חרון אף, כי אדם נמצא בחרון, כי כועס על כולם, תמיד סובל מכולם, כשיש חרון אף כזה, לא טוב לי, ושכחתי כרגע עוד דברים כאלה.

משה רבינו בגימ' ככה. סבא שלי המגלה עמוקות אומר כך, גימטריה כזה, שמובא בלקוטי מוהרן סי' י', מכוון הדבר שאין כח להציל את האדם מהכאבים שלו, חורה לו למה אין לי, רק משה רבינו, מלמד אותך, תעזוב. המן אמר בז' אדר מת משה, נפל הגורל, מוריד את עם ישראל מהגורל שלהם, יצאו ממצרים, אבל עמלק מבלבל שזה חסידות מדי גבוה, ועוה"ז מקום לדאוג. הנה בא הדעת להכנס בנו, הכל מתאחד עם אור הבעש"ט, נורמלי עם ה',

המן לא ידע שיש מרדכי, הצדיק הגנוז, מכניס ריח טוב של חירות. מחיה אותך, רוח נבואה שאתה תופס שבאמת יש כאן דעת שזה החיים שלי, לא דעת גבוה שרחוק ממני, אלא דעת פשוטה, יש כאן רוח חיים בתורה. כשיש רוח, אדם עף. התורה בפשטות מכניס שמחה, בידין וברגליו, קיימו וקבלו, תורה שבנגלה זה פשטות החיות שיש ליהודי, עם ציצית תפילין ושבת,

שה' מלא כל הארץ כבודו, כבוד ה' נמצא בכל מקום, ה' עוזר לך, ומציל אותך, ורוצה שתכבד אותו, לא לדאוג, לא ללכת לאיבוד ובלבולים, זה הכבוד של ה'. לקיים אנכי ה', ה' אחד, שמחה אהבה ויראה, בתמימות. זה לא דרגות בכלל. תתדבק בה'.

לית אתר פנוי מניה, אין מציאות של מחשבה של דאגה שזה לא אלקות. אתה, זה מקום, היינו מחשבה, דיבור ומעשה, אין מקום שאין שם כונה שה' שלח אותך שליחות להשלים את הבריא, לגלות כבוד שמו, הוא ממלא וסובב כל עלמין, זה כל חכמת הקבלה, לגלות לך שאין דבר כזה מחשבות שעוברים עליך, זה בדיוק תפור עליך. מחשבה של שטות אחת ועוד אחת. אבל ברגע שיודע אור של התורה, חושב מחשבה של תורה, בורח למחשבה אחרת. ה' קידש אותי, הוא נמצא איתי, יש לי תכלית. ויש לי שמחה נפלאה שאין בעולם, עשירים ורוזנים אין להם שמחה כזאת. תסתכל על כל העשירים, ממש משוגעים

המגילה מגלה שהשליחות שלך לגלות את ה' בעולם, מה אתה בוכה, אתה יענטע כזאת? גברת שבוכה כל היום, רק מספרת בעיות. פלוני אמר ופלוני עשה, שמעת פעם יענטע? ישתבח שמו שאתה לא יודע מה זה.

בה' אהלל דבר, בין בטיבו בין בעקו, אין אצלי שום הפרש, בין אם הולך טוב, בין אם יש צער ולחץ, אל תלחיצו אותי תעזבו אותי, העיקר לא להכנס לצער אמיתי, הפתרון הוא התורה.

בפורים יש לנו עסק עם וודקה ויין, שם הפתרון, למה שותים, כי מגביהים את הדעת, זה הכלי להגביה את הדעת, רבינו מגלה עוד סיבה, כי בפורים מתגלה הדעת שמלא כל הארץ כבודו, לית אתר פנוי מניה, ה' מחיה את הכל, ואם יאמר לך אדם היכן אלקיך, הוא אפיקורס, תדע שה' מלא כל הארץ כבודו, ואפילו נפלת מאד, שם 'נמצא אלקותו', ובהמשך 'נמצא אהבתו', ואח"כ למצוא אהבה בפרטיות. דרגות יותר בפרטיים.

לשון רבינו זה למצוא אלקותו ית', אור הבעש"ט, מי שמשנה את דברי רבנו, זה ברירת האדם לבחור בטוב, לשוב בתשובה, מה זה למצוא אלקותו, לחשוב שה' נמצא בדומם צומח חי מדבר, כבר מצאת אלקותו ד' פעמים, יותר מדאי? אז תתחיל בדומם, אח"כ בצומח וכו', ואח"כ תמצא אלקותו ית' בבני אדם, בכל מעשה ובכל מחשבה, הכל מציאות הספירות. הכל מפורש בפרטים בכתבי האריז"ל.

כי צריכים אותך, אתה בעל בחירה, אז תלחם מלחמת עמלק, אפילו שהוא תמיד נותן עוד מכה, ונדמה לי שלא פעלתי כלום, אני נזהר מאד, לדעת שפעלתי הכל, והכל בסדר, ובה' ובאלקים אהלל דבר בלי חילוק.

וכך מתקרב יותר ויותר לה', לידע את ה' בהבנה יתירה, למצוא את ה'.

דרכי נועם

אנחנו הכסא של ה', בלעדינו השכינה לא שורה בעולם, אין שכינה בתחתונים בלעדינו, בפרט בארץ ישראל, אנחנו הכלים לזה, תתעורר.

השמאלנים חושבים עלינו שזה דברים גבוהים, ככה אנו חושבים שדביקות מדי גבוה בשבילי, בתענית אסתר מתחילים לתקן לעשות כלים אל האור, אני רוצה אהבה אליך, איזה דביקות בתפילה ותורה, להבין משהו מהסידור, כמובן בפרסית. או רוסית, או גם אנגלית. אנגלית גם בסדר, אבל תהנה מהתפילה, איזה מתיקות. איזה אמת יש בתפילה, שה' מנהיג את העולם.

כשהאור מתחיל לבלוט, ואח"כ מאיר, ובלוט יותר, חמש דרגות עד שאדם תופס מזה אהבת ה', יראת ה', איך לחשוב מזה, אותו אהבה שאדם אוהב איזה מאכל, זה אהבת ה' אלא שזה מתברר מתוך הדבר, וכן יראה, פחדים זה בלבול, יש יראה דקדושה, שויתי ה' לנגדי תמיד, היראה זה הוא אהבה, ירא לאבד את החיים שלי ע"י שטויות ועצבות.

ויש התפארות, פאר ויופי וכן כזה מופלא שיש בעולם, כשאדם נכנס לזה, מתחיל להתגלות לו אור גדול מאד, כשגם לומד ספרי רבינו, האור הרבה יותר, ויכול לקבל אור גדול, אפילו שזה ריבוי אור, ואז הדבר שאתה עושה לבד לא שלם, אבל כשלומדים דברי רבינו ומדבר עם חבר בדברי רבינו, אז מתגלה לך בחי' מרדכי, חסד גדול. ואז יש בעיה שאתה בריבוי אור, כבר לא מתפלל ולא עושה שום דבר כי אתה בעננים, לוקח חשיש, וכל מיני דברים, אחד לוקח כבוד, כסף, ברבוי אור מאבדים יראת שמים.

לכן צריך לשתות יין בפורים, עשית דבר שאין לסט"א יניקה ממך, כי אין לך שכל, זה כוונת השתיה לעלות לאור גדול כזה, בתוך היין, היין הוא צמצום לשכל הזה, ושם יודע שאין עוה"ז, אין עבר, זה מה שהיין עושה לך, וכך אתה עולה לקבל כלים לשלימות הדעת, תיקון הברית.

כי פגם הברית זה עמלק, גורם לאדם רק לחשוב על צרות. באמת אין עבר, אם חושב על העבר, שוכח שיש ה', ה' מוחל וסולח אין שום עבר, כשאתה עולה למעלה בשכרות. שם צריך להתבטל שלא יהיה יניקה כזאת.

וכל זה מביא אותנו לתיקון הדעת, שאדם בכל יום מסתכל איך אני יכיר את גדולת ה', להכנס לתוך האהבה שה' אוהב את עצמו איתי, כי אני חלק אלוה ממעל, זה השליחות שלי.

אומר רבינו, שכל זה לא מספיק, למה, כי היצר הרע המן עמלק הוא יפיל אותך מזה, יראה לך שאתה לא יכול, אבל בסוף הם מזידים, אם מתגברים להתחזק, בסוף רואה שהוא כן יכול, אומר רבינו שזה בא מאהבה שבדעת, שזה אור של הצדיק, סתרי תורה, מגלה כל הקשרים שיש, מאיפה הפגם ואיפה התיקון, אור כח הצדיק, סתרי תורה מגלה שאם יש התעוררות מדות

למה אתה שוכח את זה, בשביל מה שאתה חושב שאין לך כח לדחות את הבעיות שלך, דחיית הבעיות הוא לדעת שזה דמיונות. ברגע זה, כבר יצאת מהסיפור.

מחיית עמלק, אין מלכות עמלק, זה לא קיים, הוא חמאסניק כזה, מתחבא, מיהו בכלל, אין מלכות עמלק, אין מציאות כזה שאני לא מרגיש טוב, אל תעשה מזה מציאות. זה מדמה. זה כח קליפות, ראשית גוים עמלק, הוא חי מגאווה, אבל לנו יש גאווה דקדושה יש לנו רבינו, חיים בשמחת המצוות.

יש בעיה אחד בכל הסיפור הזה, שאם אדם נכנס להתדבק בממלא וסובב כל עלמין ויודע מה', יש בעיה שאינו יודע מה', כי אז יוכל להכשל לומר שגם העבירות והתאות הכל טוב, ולא ישתדל מה שצריך לשוב בתשובה, הוא יברך את המן ח"ו, הכל אלקות יאלה, גיטרה וזהו, לכן צריך להשתכר, ריבנו מביא את זה, שהשתיה של פורים, זה האור של פורים שמתגלה, שזה באמת אור מופלא מאד.

רבינו מפרש את זה בפירוש, למה ה' לא מגלה לך אורות גדולים יותר, כי זה ריבוי אור אצלך, אין לך כלים לזה, לא עבדת על לימוד ספרי רבינו כלים לקבל את האור בתוך מדות, לכן אתה חייב לכפות את היצר, רבינו אומר שכשאדם כופה את היצר קצת, מתחיל להרגיש את האהבה את היראה, את השמחה עם מה שיש לו, הכל נהיה אחרת. בא לו שפע פרנסה ובריאות. הכל מבורך, הכל משתנה לגמרי. דברים מתחילי לזוז, כי יש המתקת הדין, זה באמת ככה. כל אחד יכול להעיד על זה.

בלי זה, שולט עליו דינים, הכל מחמת ריבוי אור, לכן לא בא השפע, אבל כשכופה את היצר, יש איזה כלי, ומתחיל לבלוט אהבה ויראת ה', זה מה שאנו עושים תשובה עכשיו, תענית אסתר, זה האהבה שלי,

כשאדם מתפלל עוד רבע שעה שחרית, אין לו מושג איזה שפע פרנסה ימשך עליו,, התבודדות אחד, תדבר לה', הישועה שלך נמצאת, הכסף שלך נמצא בבנק, מעריב אחד יכול לשנות אותך, תראה ישועות נפלאות. תתחיל לאט לאט, התבודדות אחד, לימוד ספרי רבינו אחד, יכול לשנות הכל. ה' רוצה לעזור לך, זה האמת. הוא מלא רחמים, הכל בידו, תפילות ודיבורים,

הנה דברנו איך להכנס, תענית אסתר, לא על צרות אלא על כח התפילה, להבין שאדם שמתחיל לך כנוס, אין לי חרון אף על אף אחד, אין לי עסק עם אנשים, אחד יש לו מחלוקת גדולה, מישהו גנב ממנו, הולכים לבית דין וערכאות, וברחוב הם מסתובבים כמו חברים, יש חיים ויש כסף, החיים זה החיים, השליחות, מה שעובר עליך, זה תיקונים, נראה, יתברר, אל תקח את זה רציני, אז אין תפילה ואין ישועות, אין שחרי תמנחה מעריב, אין התבודדות. יש יאוש טוטל קר, אשר קר, נכשל, חלש, התורה מצוה אותך, תזכור, תרים את הנס של גדולת ה',

דרכי נועם

היתה אורה ושמחה, ואז מקבלין אור תורה, יש לכל אדם אוצר של תורה, זה מוכן בשבילך, פשוט תקרא, תעסוק בתורה, איך עוסקי סבתורה, שמחים עם הצדיק, מפסיק עובד, ושוב לומד, והוא בשמחה, אם הוא במחשבות, כל היום קוקוריקו בדאגותיו, מה אתה דואג, תחשוב בתורה.

אורה ושמחה, שמחה זה ימי טוב, התפארות ונצחון, רואה את המדות דקדושה, ומכיר וחושב גדולת ה', דברים טובים וחסדים שה' עשה לי, וששון זה מילה, שאדם שמח עם כל נקודה טובה, שש אנכי על אמרתך, איזה שמחה, מילה זה עבודה של האדם להרחיק את עמלק, ה' צריך לשמוח שניסיתי, עמלק נותן סטירה, אבל אני ניסיתי ואתה מת מפרפר לך מפה, ויקר אלו תפילין זה התחדשות המוחין, של פסח.

ומרדכי יוצא מלפני המלך בלבוש מלכות, יש לבושים על הצדיק, להבין מה שהוא עושה, אנו מתלבשים בלבוש דקדושה, ונעשה שמחה וחיות,

המגילה מדבר בדיוק מה שאנו צריכים.

הבה נבקש בתענית אסתר, לקבל את זה, זה האוצר של החיים, בפורים נפסק רוח הטומאה מן הארץ, כח הכישוף מתבטל, יוצאים משם, ונעשה שלום ואהבה בין עם ישראל, משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, רק לחזק אחד את השני, להרים, לחזק כל משפחה, לבא ביחד, ולהתחדש, לטעום את המנות של רבינו, מתנות לאביונים שריבנו שולח לנו.

ה' יעזור שנכבד להתחיל לחיות חיים טובים אמיתיים, נזכה לראות בימים האלה, נזכרים ונעשים, נעשים ממש בכל דור ודור, בכל מקום צריך את המתקת הדיו, שיתגלה שמחה וריקודים, רוח חיים של נגלה ונסתר, זה עיקר השמחה למעלה, ונראה בגאולה הקרובה אמן ואמן.

הרחמים הכל הכל נמחל, ומתחדש, כמו ביוה"כ,

וזה יש בשלימות בפורים כמו ביום כיפור, וזה נכנס לכל יום ויום מהשנה, פורים לא הולך מאיתנו, זה נכנס לתוך ימות החול, שאדם יוכל למחוק את עמלק ועצבות בכל יום, למחוק את המרירות מה שאתה מחלק בין מצבי רוח, בהויה באלקים, זה לא נורמלי, אדם נורמלי לא מחלק לפי מצב רוח. יש זמן שעובר עליו, אחר כמה זמן קם מחדש.

עמלק גורם כל החורבנות, ולא יכול לעשות שום מצוה, ומבולבל. צריך להמשיך את השלום דקדושה. יש אחשורש והמן וכל הצרות, שזה חורבן, להשמיד להרוג ולאבד, נער וזקן, אדם שמתחיל, ואדם שכבר מיואש, טף ונשים, כולם הוא רוצה ח"ו להשמיד, אבל יש מרדכי שמתהלך בחצר בית הנשים, בגלות המר שלך, מרדכי זה מאיר תורה גנוזה בהסתרה שלא תופסים מיהו, הוא הצריך שמתלבש בתוך הצרה, ועושה לך דרוך וחירות, מכניס לך הארה.

ומה שצריך לקחת, זה קריאת המגילה, ספר מופלא כזה שלא תופסים מה זה, זה הצדיק הוא ספר של מרדכי, שהיה שם צדיק כמו משה רבינו, הוא מה שרבנו תיקן, עשה ספרים, הבעש"ט גילה דעת, ולא גילה שלימות הדבר ואיך שזה שייך לכל אדם, אז תקרא מכתב של רבי נתן, וקצת לקוטי הלכות, איזה חידוש של רבינו, מתוך אהבת חברים שעוסקים בזה ביחד.

במגילה כתוב משפחה ומשפחה ועיר ועיר, שאתה לא בודד לבד, יש לך עם מי לדבר. תחיה את עצמך,

מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים ג' פירושים, שכחה, שכח להתפלל, הצדיק מקבץ את הנוקודות טובות שיש בתפילה שלך, נשים שנפל, תש כוחו. הצדיק מחיה אותך, תתחיל מחדש, מכניס בו אור צמצום של כח התרה, וההסתרה מתהפך לדעת, בית הנשים, שנשו וקפצו, כבר התייאש, עזוב אותי. הדיבור הוא עיקר האדם, אסור לדבר שום מלה של עצבות, אף פעם, ורק לבקש מה' תמיד, תעזור לי. לא שייך לי הרע, זה לא רוצה את זה, הדיבור הזה בונה אצל האדם כחות אדירים.

זהו תענית אסתר, לבטל את ההסתרה, לדעת את שלום אסתר, שלום, ומ"ה יעשה בה, אור מ"ה החדש, תתבטל לה', מה אני ומה חיי, ואז מתגלה שההסתרה כולה דעת. וכאן מתחיל קבלת התורה, בלי זה, אי אפשר לגשת לפסח, פסח הוא ביטול הטבע, צריך להאמין בזה, לכן יש התחלה בפורים, וכך מתחיל הצלחה, איך שה' רוצה, ראשית הדבר הוא שאני רוצה מה שה' רוצה. הוא מה שהמגילה מספר ונהפוך הוא, הירידה מתהפך לעליה, ההסתרה מתהפך לגילוי, לא רק אז אלא בכל יום, הצרה זה הישועה שלי, מה שהשתגעתי איזה חודש, זה עצמו הישועה שלי, איך? תשתה כוס יין.

תשיג את הדעת האמת. ונהפוך הוא, ליהודים